

6

Herdenking mevrouw Linthorst

Herdenking mevrouw Linthorst

Aan de orde is **de herdenking naar aanleiding van het overlijden van het oud-Eerste Kamerlid mevrouw M.Y. Linthorst**.

De voorzitter:

Aan de orde is de herdenking van het oud-Eerste Kamerlid mevrouw M.Y. Linthorst. Ik verzoek de leden en alle overige aanwezigen in de zaal en op de publieke tribune die daartoe in de gelegenheid zijn, te gaan staan.

Collega's. We hebben de goede gewoonte om de oud-leden die ons zijn ontvallen hier te herdenken. Vandaag gedenken wij Marijke Linthorst, die op 28 mei jongstleden op 73-jarige leeftijd overleed. Zij was, verspreid over twee periodes, in totaal zestien jaar lid van de Eerste Kamer voor de Partij van de Arbeid: van 13 juni 1995 tot 8 juni 1999 en van 10 juni 2003 tot 9 juni 2015. Van 9 juli 2013 tot 9 juni 2015 was zij bovendien eerste Ondervoorzitter van de senaat.

Ik heet ook haar familie van harte welkom bij deze herdenking.

Maria Ynskje Linthorst werd op 16 februari 1952 geboren in Amsterdam. Na het gymnasium ging ze naar de Universiteit van Amsterdam om politicologie te studeren, in het bijzonder internationale betrekkingen. Na haar afstuderen werkte Marijke Linthorst bijna tien jaar als stafmedewerker bij politiek-cultureel centrum De Populier in Amsterdam, dat we nu kennen als debatcentrum De Balie.

Vervolgens begon ze in 1987 de Ideeënorganisatie. Als zelfstandig onderzoeker, projectmanager en adviseur was ze betrokken bij projecten voor sociale en bestuurlijke vernieuwing in Rotterdam, Utrecht en Den Haag. Ze was kwartiermaker voor het Plan van Herstel Oude Noorden in Rotterdam en later rapporteur van de Taakgroep Sociale Infrastructuur in de Maasstad. Ook adviseerde ze de gemeente Amsterdam over betere samenwerking tussen stad en stadsdelen.

Intussen werd Marijke Linthorst ook politiek actief, bij de Partij van de Arbeid: eerst als bestuurslid van de afdeling Abcoude en vervolgens acht jaar als fractievoorzitter in de gemeenteraad. Dat combineerde ze vanaf 1995 met het lidmaatschap van de Eerste Kamer. Ze was woordvoerder Ruimtelijke Ordening en later Onderwijs, maar ook voorzitter van wat nu de commissie voor Koninkrijksrelaties is en lid van de Huishoudelijke Commissie, die wij nu kennen als het College van Voorzitter en Ondervoorzitters.

Haar motivatie om zich kandidaat te stellen voor de Eerste Kamer was ingegeven door een grote belangstelling voor het Caribisch deel van het Koninkrijk. Linthorst had in Rotterdam gemerkt dat veel Antilliaanse jongeren vastliepen in de stedelijke samenleving en zij wilde zich hiervoor inzetten. Ze hield regelmatig een pleidooi voor eerlijkere en directere verhoudingen tussen volksvertegenwoordigers uit het Caribisch en het Europees deel van het Koninkrijk. Linthorst stoorde zich aan omzichtige gesprekken, vol van

angst dan wel onverschilligheid. Ze zei: "Alleen als over en weer de verwachtingen helder zijn, kunnen wij op goede voet doorgaan met elkaar."

Ook over de rol en functie van de Eerste Kamer liet Linthorst zich met enige regelmaat uit. Eens vergeleek ze de rol van de senaat bij wetgeving met de bouw van een huis: "De een wil er een serre bij, de ander een balkon. Wij kijken: gaat de deur nog ergens heen? Is de wet nog evenwichtig?"

Ze was wars van de politieke rol van de Eerste Kamer. In NRC schreef ze in 2001: "De Eerste Kamer moet zich niet ontwikkelen tot een Kamer van herkansing en evenmin tot een tweede Tweede Kamer. De Eerste Kamer heeft alleen bestaansrecht als zij een Kamer van bezinning blijft."

Zelf stemde Marijke een aantal keer als enige van haar fractie tegen een wetsvoorstel, zoals in 2014 toen zij op principiële gronden tegen de inperking van de vrije artsenskeuze was.

Linthorst was naast onderzoeker, adviseur en politicus ook betrokken bij verschillende verenigingen en stichtingen. Ze was redacteur van Socialisme & Democratie, lid van de raad van advies van de Vereniging van Vrijwilligerscentrales, bestuurslid van de Stichting Meerbad en lid van de raad van toezicht van de Aloysius Stichting.

Voor Marijke Linthorst waren principes geen handelswaar. Ze was een zelfstandig denker, niet bang om tegen de stroom in te gaan. Moge ons respect voor haar persoon en haar verdiensten voor de samenleving en de Nederlandse parlementaire democratie tot steun zijn voor haar familie en vrienden.

Ik verzoek eenieder om een moment stilte in acht te nemen.

(De aanwezigen nemen enkele ogenblikken stilte in acht.)

De voorzitter:

Dank u wel. Ik nodig u uit om de condoleances over te brengen aan de familie.

Wij gaan aanstonds verder met de stemmingen. Let u daarbij op de stemmingsbel. Ik schors de vergadering tot een nader moment.

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.